

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Nevenki Božinović Čupin, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Zdravka Lenarda, OIB: 78550564480 iz Zagreba, I. Vidovčica 22, zastupan po punomoćniku Goranu Božiću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Addiko Bank d.d., OIB: 14036333877, Zagreb, Slavenska avenija 6, zastupan po punomoćniku Krešimiru Ćurkoviću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Ćurković i Šanjug u Zagrebu, radi proglašenja pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava nedopuštenim, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 10. ožujka 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 24. travnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Proglašava se nedopuštenim pljenidba i prijenos novčanih sredstava u postupku izravne naplate s računa koje tužitelj - ovršenik ima kod banaka na tuženikov – ovrhovoditeljev račun koji je određen u Zahtjevu za izravnu naplatu ovrhovoditelja – tuženika Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavenska avenija 6, OIB: 14036333877, protiv ovršenika – tužitelja Zdravko Lenard iz Zagreba, I. Vidovčica 22, OIB: 78550564480, od dana 13.07.2023., a koji se temelji na zadužnici solemniziranoj po javnom bilježniku Vlasto Podgajski iz Zaboka, OV-13107/12 od dana 17.12.2012., a radi namirenja novčane tražbine ovrhovoditelja –tuženika u iznosu od EUR 685.844,99 zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena.

Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak postupka u iznosu od 750,00 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je Zaključkom Općinskog građanskog suda u Zagrebu od dana 31.08.2023., poslovni broj Ovr-1831/2023, upućen kao ovršenik da u roku od 15 dana od dana dostave predmetnog Zaključka pokrene parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa u postupku izravne naplate nedopuštenim iz razloga

propisanih odredbom članka 50. stavka 1. točki 7., 9., i 11. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 144/22, dalje: Ovršni zakon), a koji je pokrenut pred Financijskom agencijom temeljem ovršne isprave – zadužnice od dana 17.12.2012. ovjerene po javnom bilježniku Vlasto Podgajski iz Zaboka pod brojem Ov-13107/2012, da tužitelj sukladno naprijed navedenom Zaključku i članku 52. stavku 3. u svezi s člankom 55. Ovršnog zakona podnosi predmetnu tužbu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava nedopuštenom protiv tuženika, da je ovrhovoditelj, ovdje tuženik protiv ovršenika, ovdje tužitelja, pred Financijskom agencijom pokrenuo postupak prisilne naplate, a temeljem Zadužnice od dana 17.12.2012., poslovni broj OV-13107/2012, ovjerene od strane javnog bilježnika Vlasto Podgajski, da je tuženik obavijest Financijske agencije o pokrenutom postupku prisilne naplate zaprimio 20.07.2023. te je uz zahtjev za izravnu naplatu zaprimio samo specifikaciju tražbine iz koje nije vidljiva osnova potraživanja, da u pogledu ove tužbe za proglašenje nedopuštenom pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava na koji je ovršenik ovlašten sukladno članku 210. Ovršnog zakona, prvenstveno ističe prigovor zastare, da je, naime, predmetni zahtjev za izravnu naplatu temeljen na zadužnici izdanoj od strane javnog bilježnika Vlasto Podgajski, da je navedena zadužnica, točnije ovršna isprava, iz 2012. iz čega nesporno proizlazi da je nastupila zastara potraživanja koja proizlaze iz navedene isprave, da je naime, odredbom čl. 233. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, dalje u tekstu: ZOO) određeno da sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare, da je stavkom 2. citiranog članka određeno da sve povremene tražbine koje proistječu iz takvih odluka ili nagodbe, odnosno javnobilježničkog akta i dospijevaju ubuduće zastarijevaju u roku predviđenom za zastaru povremenih tražbina, da imajući u vidu da je predmetni zahtjev za izravnu naplatu podnesen dana 13.07.2023., dok se isti temelji na zadužnici od dana 17.12.2012., odnosno da je od izdavanja zadužnice do podnošenja zahtjeva za izravnu naplatu prošlo više od jedanaest godina, pa da je nesumnjivo protekao zastarni rok od 10 godina određen čl. 233. st. 1. ZOO-a te da ovrhovoditelj, ovdje tuženik, nema pravo od ovršenika, ovdje tužitelja, zahtijevati ispunjenje obveze koja je predmet zahtjeva za izravnu naplatu, a osobito od tužitelja nema pravo zahtijevati kamate koje predstavljaju u smislu čl. 233. st. 2 ZOO-a povremene tražbine, da slijedom iznesenog, a naročito i u svezi s člankom 50. Ovršnog zakona, tužitelj smatra kako je tražbina očigledno zastarjela te neosnovana, stoga je potrebno proglasiti pljenidbu i prienos novčanih sredstava u postupku izravne naplate nedopuštenim. Tužitelj nadalje ističe kako iz same specifikacije tražbine koja je dostavljena uz predmetni zahtjev za izravnu naplatu tuženika društva ADDIKO BANK d.d., nije razvidno o kojem se potraživanju radi jer tužitelj nema nikakvih dugovanja prema društvu ADDIKO BANK d.d., pa je uistinu nejasno o kakvom bi se to navodnom potraživanju radilo, te stoga predlaže obvezati tuženika da tužitelju dostavi dokumentaciju na temelju koje je podnio zahtjev za izravnu naplatu, odnosno da dostavi cjelokupnu dokumentaciju na kojoj zasniva svoje potraživanje, a kako bi se ovdje tužitelj mogao po potrebi detaljnije očitovati, da tužitelj također, opreza radi osporava i valjanost eventualnog ugovora na kojem tuženik zasniva svoju tražbinu te se isto tako, opreza radi, osporava valjanost stjecanja predmetne Zadužnice od strane tuženika, a u svakom slučaju tužitelj zadržava pravo istaknuti i druge prigovore nakon što tuženik eventualno dostavi dokaze kojima bi potkrijepio svoje navodno pravo na pokretanje predmetnog postupka prisilne naplate,

te da opreza radi, obzirom na navedeno, tužitelj osporava osnov i visinu navodnog potraživanja tuženika, te slijedom iznesenog, osporava osnovanost i dopuštenost pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava, te predlaže donijeti presudu sadržaja izreke kako je to pobliže naznačeno pod točkom I. izreke ove presude pod navodnim znacima.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da prigovara u odnosu na naznačenu vrijednost predmeta spora i to na način da je ista suviše visoko postavljena, da se u ovom slučaju ne radi o isplati određene novčane svote, već isključivo o tužbi deklaratorne naravi, stoga bi se vrijednost predmeta spora trebala utvrditi u iznosu od 1.327,23 EUR (10.000,00 HRK). U odnosu na navode tužitelja kako je predmetna ovrha u zastari, tuženik ističe kako tužitelj pogrešno tumači početak tijeka zastare, da zastara ne teče od datuma potpisa zadužnice, odnosno izdavanja iste, već od dana dospijeca tražbine iz pravnog posla na temelju koje je zadužnica izdana, u ovom slučaju predmetnog ugovora o kreditu, a koji je dospio tek 19.12.2014., njegovim istekom, a koji rok je konačno produžen aneksom br.2 Ugovoru, da stoga zastara počinje teći tek dan nakon dospijeca predmetnog ugovora te nema mjesta prigovoru zastare u odnosu na potraživanje iz zadužnice, da je jednako stajalište zauzeo Županijski sud u Splitu u svojim presudama GŽ-2778/2015 i GŽ-3095/2015 i to da zastarni rokovi počinju teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, odnosno u konkretnom slučaju dan nakon dospijeca tražbine iz osnovnog pravnog posla, da tužitelj potpuno pogrešno tumači institut zadužnice, jer kada bi se zastara potraživanja iz zadužnice računala od dana njenog izdavanja, institut zadužnice bi u cijelosti izgubio svoj pravni smisao kao instrument osiguranja tražbina, jer u slučaju da dužnik uredno podmiruje svoje obveze, ostvarivanje prava iz zadužnice bi palo u zastaru, te vjerovnik po istoj ne bi mogao potraživati svoju tražbinu, iako bi dužnik eventualno u jednom trenutku prestao podmirivati svoje obveze. Nadalje, tuženik upire na prijedlog tužitelja za proglašenje ovrhe nedopuštenom od dana 25.07.2023. u kojem navodi da se predmetni zahtjev za izravnu naplatu temelji na zadužnici na kojoj je javno ovjeren potpis ovršenika od strane javnog bilježnika Ivana Adžije dana 17.12.2012, pod poslovnim brojem OV-13107/12, da se dakle ne radi niti o javnobilježničkom aktu, niti o privatnoj ispravi potvrđenoj od strane javnog bilježnika, a imajući u vidu da je predmetni zahtjev za izravnu naplatu podnesen dana 13.07.2023., te se isti temelji na zadužnici od dana 17.12.2012., odnosno imajući u vidu da je od izdavanja zadužnice do podnošenja zahtjeva za izravnu naplatu prošlo gotovo 11 godina, da je nesumnjivo protekao zastarni rok od 5 godina. Tuženik ističe kako iz naprijed navedenog proizlazi kako je ovršenik, sada tužitelj, u cijelosti mijenjao pravnu argumentaciju na kojoj je temeljio prijedlog za proglašenje ovrhe nedopuštenom, tvrdeći kako je zadužnica ovjerena, a kasnije konstatira i čini nespornim kako je solemnizirana, čime zastara ističe protekom tek 10 godina od dospijeca tražbine iz osnovnog pravnog posla. U odnosu na prigovor zastare tužitelja u odnosu na povremena potraživanja, a sukladno čl.233. ZOO-a, a u odnosu na povremena potraživanja-kamate koje teku na glavnici koja je temelj zadužnice, tuženik ističe da tužitelj pogrešno računa dan početka tijeka zastare, a s obzirom na činjenicu kako nije prošlo tri godine od dana dospijeca povremenih potraživanja, jer je cjelokupna tražbina dospjela 2014., odnosno, tuženik je potraživao cjelokupnu dospjelu glavicu, kao i sve potencijalne kamate koje teku na istu, a sve do isplate, da je tijekom cijelog tog vremenskog perioda tuženik aktivno ostvarivao svoja prava, odnosno potraživao naplatu svojeg duga, a sve to sukladno čl.242.st.1. ZOO-a, da je stoga evidentno kako njegova potraživanja na ime kamata nisu bila u zastari,

te nema mjesta navodima tužitelja. U odnosu na navode tužitelja kako nema nikakvih saznanja o predmetnom potraživanju, kao ni ugovornom temelju istoga, tuženik ističe kako je cjelokupnu ugovornu dokumentaciju već dostavio u ovršnom postupku koji je pokrenut temeljem prijedloga ovršenika, da time tužitelj bespredmetno traži od suda izdavanje naloga tuženiku za dostavu dokumentacije, da je tužitelj već u posjedu predmetne dokumentacije, a i da nije, ista mu je dostavljena u postupku povodom prijedloga radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, da tužitelj opreza radi osporava visinu i osnov predmetnog potraživanja, ali ne navodi okolnosti na temelju kojih isto osporava, pa stoga tuženik ponovno dostavlja relevantnu ugovornu dokumentaciju, kao i izvod iz poslovnih knjiga na današnji dan, da tužitelj osporava i valjanost predmetne ovršne isprave-zadužnice, ponavljajući opreza radi, ali ne navodi zašto i iz kojeg razloga osporava valjanost iste, te ni ne predlaže dokazne prijedloge radi utvrđenja istog, a kojima bi se eventualno utvrdila navodna nevaljanost predmetne zadužnice. Sukladno svemu navedenom, tuženik predlaže u cijelosti odbiti tužbu i tužbeni zahtjev uz obvezivanje tužitelja na podmirenje svih parničnih troškova.

3. Tijekom postupka izvođenja dokaza sud je izvršio uvid u zaključak ovog suda posl.br. Ovr-1831/2023-3 od 31.08.2023. (list 5-7 spisa), obavijest Financijske agencije (list 8 spisa), Zahtjev za izravnu naplatu od 13.07.2023. (list 9-10 spisa), Specifikaciju tražbine podnesenu uz zahtjev za izravnu naplatu od 13.07.2023. (list 11-12 spisa), Ugovor o kreditu broj 011-24400132 od 28.11.2012. (list 20-27 spisa), dodatak br. 1/2012. od 30.11.2012. (list 28-30 spisa), dodatak br. 2/2012 od 05.12.2013. (list 31-34 spisa), Opće kreditne uvjete (list 35-41 spisa), Izvadak iz poslovnih knjiga (list 42 spisa), ovjerenu presliku Zahtjeva za izravnu naplatu temeljem zadužnica OV-13107/12 od 14.07.2023. (list 60-65 spisa).

3.1. Sud nije izvodio dokaz saslušanjem svjedoka Damira i Božidara Gorupa koji su predloženi na okolnost utvrđenja eventualnih iznosa koji su od njih naplaćeni u svrhu podmirenja predmetnog duga jer, prema mišljenju ovoga suda, samim saslušanjem predloženih svjedoka na tu okolnost ne bi bilo moguće potpuno i nedvojbeno utvrditi činjenicu postojanja ili nepostojanja duga prema tužitelju, kao niti činjenicu sukcesivnog ili djelomičnog podmirenja duga, već bi se jedino provođenjem financijskog vještačenja na pouzdan način utvrdila sporna činjenica. Nastavno, stavljanjem prijedloga kojim se ne bi moglo na pouzdan i nedvojben način utvrditi sporna činjenica je prema mišljenju suda prijedlog koji je usmjeren na odugovlačenje postupka, te je sud primjenom pravila o teretu dokazivanja sukladno odredbi čl. 221a Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 (pročišćeni tekst), 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 155/23; u daljnjem tekstu: ZPP), a imajući u vidu dokaze koji prileže spisu, zaključio kako je isti i nesvrshodan. Pritom se saslušanje predloženih svjedoka na okolnost utvrđenja eventualnih iznosa koji su od njih naplaćeni u svrhu podmirenja predmetnog duga čini bespredmetnim u situaciji kada tužitelj na tu okolnost nije dostavio u spis nikakav dokaz u vidu uplatnica ili neke druge dokumentacije iz koje bi nedvojbeno ili makar u određenom stupnju vjerojatnosti proizlazilo da je od istih naplaćen makar dio duga.

3.2. Nadalje, sud je rješenjem posl. br. P-9404/2023-18 od 15. srpnja 2025. temeljem odredbe iz čl. 153. st. 3 ZPP-a odustao od izvođenja dokaza financijskim vještačenjem obzirom da tužitelj nije postupio po raspravnom rješenju od 03. ožujka 2025. (list 73-74 spisa) i u naknadno odobrenom roku od 30 dana iz rješenja od 30. travnja 2025. (list 79 spisa).

4. Na ročištu održanom 10. rujna 2024. utvrđena je vrijednost predmeta spora u iznosu od 5.000,00 eur.

5. Na temelju tako izvedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svakog za sebe i u njihovoj ukupnosti, sukladno čl. 8. ZPP-a, ovaj sud nalazi tužbeni zahtjev neosnovanim.

6. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za proglašenjem pljenidbe i prijenosa nedopuštenim novčanih sredstava tužitelja u postupku naplate pred Financijskom agencijom na temelju Zahtjeva za izravnu naplatu tuženika temeljem Zadužnice posl. broj: OV-13107/12 od 17.12.2012., ovjerene od strane Javnog bilježnika Vlasto Podgajski iz Zaboka dana 17.12.2012., a sve temeljem odredbe čl. 50 st. 1. toč. 7., 9. i 11. Ovršnog zakona («Narodne novine» broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20 i 114/22: dalje u tekstu: OZ), kao što stoji u zaključku ovog suda od 31. kolovoza 2023. posl.br. Ovr-1831/2023-3.

7. Među strankama nije sporno da je tuženik pokrenuo postupak izravne naplate pred Financijskom agencijom temeljem Zadužnice posl. broj: OV-13107/12 od 17.12.2012., ovjerene od strane Javnog bilježnika Vlasto Podgajski iz Zaboka dana 17.12.2012.

8. Nije sporno niti da je tužitelj od strane ovog suda zaključkom posl.br. Ovr-1831/2023-3 od 31. kolovoza 2023. upućen pokrenuti parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa u postupku izravne naplate nedopuštenim i to iz razloga propisanog odredbom čl. 50. st. 1. toč. 7., 9. i 11. OZ-a, kako to i proizlazi iz sadržaja istog zaključka.

9. Među strankama je sporno je li potraživanje tužitelja zastarjelo odnosno je li protekao rok u kojem je tuženik mogao tražiti ovrhu na temelju predmetne ovršne isprave - Zadužnice posl. broj: OV-13107/12 od 17.12.2012. (čl. 50 st. 1. toč. 11. OZ-a), je li tuženik ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno je li ovlašten na temelju ovršne isprave tražiti ovrhu protiv ovršenika, ovdje tužitelja (čl. 50 st. 1 toč. 7. OZ-a), kao i je li tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik, ovdje tužitelj, više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave (čl. 50 st. 1 toč. 9. OZ-a).

10. Uvidom u Ugovor o kreditu broj: 011-24400132 od 08.12.2011. utvrđeno je da je isti zaključen između Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., kao banke, i Gorup d.o.o., kao korisnika kredita, zastupanog po Zdravku Lenardu, koji je ovlašten za zastupanje samostalno i pojedinačno, te Božidara Gorupa i Zdravka Lenarda, ovdje tužitelja, kao jamaca- plataca, kojim je banka odobrila korisniku kredita revolving kredit u kunsnoj protuvrijednosti iznosa od 400.000,00 EUR prema tečaju Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. za EUR važećem na dan korištenja kredita, da se kredit odobrava za obrtna sredstva, da su ugovorne strane suglasne da korisnik kredita može koristiti kredit tek nakon što banci predoči dokaz o izvršenom osiguranju tražbina i ispunjenju drugih uvjeta u skladu s ovim Ugovorom, a na dan koji odredi banka, da će korisnik kredita kredit koristiti u tranšama na temelju pismenog naloga korisnika kredita do ukupno odobrenog iznosa revolving kredita, da se korisniku kredita odobrava period korištenja kredita za cijelo vrijeme trajanja istog, s time da zadnje povlačenje u svakom pojedinom ciklusu može

biti najkasnije dan prije roka dospijeca svakog pojedinog ciklusa. Korisnik kredita obvezuje se započeti s korištenjem kredita najkasnije u roku od 90 (devedeset) dana od dana sklapanja ovog Ugovora, a u slučaju da Korisnik kredita ne započne korištenje kredita do navedenog roka, smatrat se da je Korisnik kredita odustao od korištenja kredita, te se ovaj Ugovor raskida, da se na predmetni kredit zaračunavaju kamate, a visina kamatne stope je vezana za šestomjesečni EURIBOR, s dodatkom marže od 6% dekurzivno godišnje, da je kamatna stopa vezana za šestomjesečni EURIBOR, te će se u skladu s tim usklađivati odnosno mijenjati, da se u slučaju zakašnjenja s ispunjenjem dospjelih obveza iz ovog ugovora korisniku kredita obračunavaju i naplaćuju zatezne kamate u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Hypo Alpe-Adria Bank d.d. Nadalje je utvrđeno da su instrumenti osiguranja naplata tražbina iz ovog ugovora, između ostalih, obična zadužnica potpisana od strane ovlaštene osobe korisnika kredita i potvrđena od strane javnog bilježnika sukladno odredbama Ovršnog zakona, 3 bjanko zadužnice potpisane od strane ovlaštene osobe korisnika kredita i potvrđene od strane javnog bilježnika sukladno odredbama Ovršnog zakona, da su ugovorne strane suglasne da je banka ovlaštena za naplatu dospjelih tražbina iz ovog Ugovora upotrijebiti instrumente osiguranja prema svom slobodnom izboru, da jamci-platci izjavljuju da preuzimaju i odgovaraju za sve obveze korisnika kredita preuzete ovim ugovorom uz uvjete i na način kao i sam korisnik kredita, te da banka može zahtijevati njihovo ispunjenje bilo od jamca/aca - platca/aca ili od svih u isto vrijeme, da korisnik kredita i jamci-platci ovlašćuju banku da primljene bjanko mjenice i bjanko zadužnice ispuni na iznose dospjelih tražbina iz ovog ugovora i traži naplatu kod nadležne institucije, da su ugovorne strane sporazumne da banka visinu i dospelost tražbina iz ovog ugovora dokazuje izvodom iz svojih poslovnih knjiga, s pečatom i potpisom ovlaštene osobe, da ugovorne strane u znak prihvata prava i obveza vlastoručno potpisuju ovaj Ugovor, a na jednom primjerku ugovora korisnik kredita i jamci-platci ovjeravaju potpis kod javnog bilježnika, ugovor je sastavljen u 6 istovjetnih primjeraka od kojih banka zadržava jedan ovjereni i jedan potpisani primjerak, jedan primjerak ostaje za potrebe ovjere kod javnog bilježnika, a po jedan potpisani primjerak zadržavaju preostale ugovorne strane. Ugovor je potpisan u Zagrebu, 08.12.2011., na istom su ovjereni potpisi ovdje tužitelja u svojstvu zastupnika korisnika kredita trgovačkog društva Gorup d.o.o. i tužitelja kao jamca – platca pod brojem ovjere OV-14161/11 u Zaboku dana 13.12.2011, te Božidara Gorupa, kao jamca-platca pod brojem ovjere OV-14174/11 u Zaboku dana 13.12.2011., sve kod javnog bilježnika Vlaste Podgajskog.

11. Uvidom u Dodatak br. 1/2012. Ugovora o kreditu br. 011-24400132 od 30.11.2012. (list 28-30 spisa), utvrđeno je da je isti zaključen između Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., kao banke, i Gorup d.o.o., kao korisnika kredita i mjeničnog dužnika, zastupanog po Zdravku Lenardu, koji je ovlašten za zastupanje samostalno i pojedinačno, te Božidara Gorupa, Zdravka Lenarda, ovdje tužitelja, i Damira Gorupa, kao jamaca- platca, da ugovorne strane u čl. 2 navedenog Dodatka sporazumno mijenjaju čl. 3. na način da mijenjaju rok dospijeca te ukidaju automatsko obnavljanje kredita u ciklusima, tako da slijedom navedenoga isti sada glasi: ugovara se rok trajanja kredita do 20.12.2013., kao i da u čl. 3 Dodatka ugovorne strane suglasno utvrđuju da svi instrumenti osiguranja potraživanja banke po Osnovnom ugovoru služe i u svrhu osiguranja novčane tražbine po ovom Dodatku broj 1/2012, time da se korisnik kredita obvezuje dostaviti, između ostalih, i jednu običnu zadužnicu jamca-platca Zdravka Lenarda, ovdje tužitelja, potvrđenu od strane javnog bilježnika sukladno odredbama Ovršnog zakona, da su ugovorne strane suglasne da je banka ovlaštena

za naplatu dospjelih tražbina iz Osnovnog ugovora i pripadajućih dodataka upotrijebiti instrumente osiguranja prema svom slobodnom izboru, da korisnik kredita i jamci-platci ovlašćuju banku da primljene bjanko mjenice i zadužnice ispuni na iznose dospjelih tražbina iz Osnovnog ugovora i pripadajućih dodataka uz isti i traži naplatu kod nadležne institucije, da ugovorne strane utvrđuju da sve ostale odredbe Ugovora o kreditu broj 011-24400132 od 08.11.2011., koje nisu u suprotnosti s ovim Dodatkom broj 1/2012 ostaju nepromijenjene. Na navedenom Dodatku br. 1/2012 ovjereni su potpisi Zdravka Lenarda, u svojstvu zastupnika trgovačkog društva Gorup d.o.o., kao i potpisi jamaca-plataca među kojima je i ovdje tužitelj, dana 17.12.2012. kod javnog bilježnika Vlaste Podgajskog iz Zaboka pod brojem ovjere OV-13079/12.

12. Uvidom u Dodatak br. 2/2012. Ugovora o kreditu br. 011-24400132 od 05.12.2013. (list 31-34 spisa), utvrđeno je da je isti zaključen između Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., kao banke, i Gorup d.o.o., kao korisnika kredita i mjeničnog dužnika, zastupanog po Zdravku Lenardu, koji je ovlašten za zastupanje samostalno i pojedinačno, te Božidara Gorupa, Zdravka Lenarda, ovdje tužitelja, i Damira Gorupa, kao jamaca- plataca, da ugovorne strane u čl. 2 navedenog Dodatka sporazumno mijenjaju čl. 3. na način da mijenjaju rok dospeljeća tako da slijedom navedenoga isti sada glasi: ugovara se rok trajanja kredita do 19.12.2014., da je rok bitan sastojak Ugovora, kao i da u čl. 3 Dodatka ugovorne strane suglasno utvrđuju da svi instrumenti osiguranja potraživanja banke po Osnovnom ugovoru služe i u svrhu osiguranja novčane tražbine po ovom Dodatku broj 2/2012, da su ugovorne strane suglasne da je banka ovlaštena za naplatu dospjelih tražbina iz Osnovnog ugovora i pripadajućih dodataka upotrijebiti instrumente osiguranja prema svom slobodnom izboru, da korisnik kredita i jamci-platci ovlašćuju banku da primljene bjanko mjenice i zadužnice ispuni na iznose dospjelih tražbina iz Osnovnog ugovora i pripadajućih dodataka uz isti i traži naplatu kod nadležne institucije, da ugovorne strane utvrđuju da sve ostale odredbe Ugovora o kreditu broj 011-24400132 od 08.11.2011., koje nisu u suprotnosti s ovim Dodatkom broj 2/2012 ostaju nepromijenjene. Na navedenom Dodatku br. 2/2012 ovjereni su potpisi Zdravka Lenarda, u svojstvu zastupnika trgovačkog društva Gorup d.o.o., kao i potpisi jamaca-plataca među kojima je i ovdje tužitelj, dana 16.12.2013. kod javnog bilježnika Vlaste Podgajskog iz Zaboka pod brojem ovjere OV-13185/13.

13. Uvidom u zahtjev za naplatu zadužnice - specifikaciju tražbine (list 11 spisa) utvrđeno je da je zahtjev za izravnu naplatu FINA-i podnio ovdje tuženik, te da u navedenom zahtjevu obavještava FINA-u da su im dana 24.10.2014. dostavili na naplatu zadužnicu broj OV-13107/12 izdanu od ovdje tužitelja na iznos od 400.000,00 EUR u kunsnoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. važećem na dan dospeljeća, da je zadužnica izdana i ovjerena kod javnog bilježnika Vlasto Podgajski iz Zaboka dana 17.12.2012. u korist Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., te istom mole FINA-u da doznači sredstva u visini 685.844,99 EUR od čega se iznos od 384.783,59 EUR odnosi na dospjelu glavnicu, iznos od 1.327,81 EUR na troškove, iznos od 10.147,15 EUR na redovnu kamatu i iznos od 289.586,44 EUR na zateznu kamatu, na račun Addiko bank d.d. Zagreb.

14. Tuženik tvrdi da je predmetnu zadužnicu podnio na izravnu naplatu kod FINA-e 2014., a što je razvidno i iz zahtjeva za naplatu zadužnice - specifikaciju tražbine (list 11 spisa), dok tužitelj niti tvrdi niti dokazuje da je predmetna zadužnica, odnosno osnova za plaćanje broj OV-13107/12 solemnizirana po javnom bilježniku

Vlasti Podgajskom dana 17.12.2012. eventualno isknjižena, odnosno da se ista prestala izvršavati u skladu s odredbom čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine br. 68/18, 2/20, 47/20, 46/20, 83/20, 133/20; dalje: ZPONS).

15. Slijedom naprijed navedenog za utvrditi je da je predmetna zadužnica posl. broj: OV-13107/12 solemnizirana po javnom bilježniku Vlasti Podgajskom dana 17.12.2012. koja predstavlja temelj, odnosno ovršnu ispravu za izravnu naplatu, sastavljena temeljem odredbi Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12; dalje u tekstu OZ) koji je bio na snazi u trenutku sastavljanja zadužnice. Sukladno odredbi čl. 214. st. 1 OZ-a dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine određenoga vjerovnika zaplijene svi računi koje ima kod banaka te da se novac s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, isplaćuje vjerovniku. Takva isprava izdaje se u jednom primjerku i ima učinak rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja, stavkom 2. istoga članka propisano je da na ispravi iz stavka 1. ovoga članka ili u dodatnim ispravama uz tu ispravu, istodobno kad i dužnik ili naknadno, obvezu prema vjerovniku mogu preuzeti i druge osobe u svojstvu jamaca plateca, i to davanjem pisane izjave koja je po svojem sadržaju i obliku ista s izjavom dužnika.

15.1. Stroga formalnost zadužnice proizlazi iz obveze da se ona mora sastaviti u obliku pisane i solemnizirane isprave te mora biti sastavljena i popunjena sukladno podzakonskim aktima o zadužnici, odnosno Pravilniku o obliku i sadržaju zadužnice (Narodne novine br. 115/12, 82/17, 154/22) i Pravilniku o obliku i sadržaju bjanko zadužnice (Narodne novine br. 115/12, 82/17, 154/22). Zadužnica je prema tome privatna isprava potvrđena kod javnog bilježnika i samostalni pravni posao koji prati neki glavni pravni posao sa svrhom pojačanja i/ili osiguranja novčane obveze iz tog drugog glavnog ugovornog odnosa, a isto tako i autonoman akt dužnika koji ima sve elemente jednostranog pravnog posla.

15.2. U odnosu na takvu ispravu primjenjiv je pravni stav sedme sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (7/18) održane 19. studenoga 2018. koji glasi: Na tražbinu iz zadužnice koja je privatna isprava i na kojoj je potpis dužnika samo ovjeren kod javnog bilježnika (zadužnice sastavljene prije 1. siječnja 2011. prema Ovršnom zakonu iz Narodnih novina broj 139/10) i koja nije potvrđena od javnog bilježnika (solemnizirana) primjenjuje se opći zastarni rok od 5 godina iz odredbe čl. 371. ZOO/91 (sada čl. 225. ZOO/05), dok se na tražbine iz zadužnice koje su potvrđene kod javnog bilježnika (solemnizirane) primjenjuje zastarni rok od 10 godina iz odredbe čl. 379. ZOO/91 (sada čl. 233. ZOO/05).

16. Prema odredbi čl. 215. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje ZOO) zastarijevanje počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, osim ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano.

17. Tuženik, tada pod nazivom Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., je dana 24.10.2014., a kako to proizlazi iz zahtjeva za naplatu zadužnice - specifikaciju tražbine (list 11 spisa), pokrenuo postupak izravne naplate kod FINA-e na temelju predmetne zadužnice broj OV-13107/12 solemnizirane po javnom bilježniku Vlasti Podgajskom dana 17.12.2012., a radi naplate svog potraživanja iz Ugovora o kreditu broj: 011-

24400132 od 08.12.2011., u zastarnom roku od deset godina (čl. 233 st. 1 ZOO-a), odnosno pravovremeno obzirom je potraživanje iz navedenog Ugovora u cijelosti dospjelo na naplatu 19.12.2014. (čl. 3 Dodatka br. 2/2012 Ugovoru o kreditu br. 011-24400132). Naime, respektirajući činjenicu da je potraživanje iz zadužnice apstraktno i da služi osiguranju drugog potraživanja, u ovom slučaju Ugovora o kreditu broj: 011-24400132 rokovi zastare se ne računaju od dana izdavanja zadužnice, kako to smatra tužitelj, već od dana kad je dospjelo potraživanje iz Ugovora o kreditu broj: 011-24400132, odnosno od 19.12.2014. Sukladno navedenom kad se ima u vidu da je tuženik prvi put pokrenuo postupak izravne naplate temeljem predmetne zadužnice 24.10.2014. čime je prekinuo zastaru u smislu odredbe iz čl. 241. ZOO-a, da je zatim 13.07.2023. zatražio od FINA-a postupanje po navedenoj zadužnici, da tužitelj niti tvrdi niti dokazuje da je predmetna zadužnica isknjižena odnosno da se ista prestala izvršavati u skladu s odredbom čl. 12. ZPONS-a, za utvrditi je da tuženik podnošenjem zahtjeva za izravnu naplatu od 13.07.2023. nije bio u zastari. Za navesti je da tužitelj osim što ne tvrdi niti dokazuje da je predmetna zadužnica isknjižena, isti isto tako niti tvrdi niti dokazuje da je postupak izravne naplate pred FINA-om završio na način da je vjerovnik odustao od radnje koju je poduzeo (odredba čl. 242. st. 1. ZOO-a), niti je vjerovnikov zahtjev bio odbačen ili odbijen (odredba čl. 242. st. 2. ZOO-a) i stoga se ne može smatrati da prekid zastare nije nastupio. Kako je zastara u konkretnom slučaju prekinuta pokretanjem postupka izravne naplate od strane tuženika dana 24.10.2014., a koji postupak nikada nije dovršen, za utvrditi je da nije osnovan navod tužitelja da je nastupila zastara jer je postupak izravne naplate bio je pokrenut unutar desetogodišnjeg zastarnog roka iz čl. 233. st. 1. ZOO-a. Sukladno navedenom nije osnovan niti navod tužitelja da je nastupila zastara naplate kamata u smislu odredbe iz čl. 233 st. 2. ZOO-a jer je i u odnosu na iste prekinuta zastara podnošenjem zahtjeva 24.10.2014.

18. Slijedom svega navedenog, kako je u postupku utvrđeno da je tužitelj bio u ugovornom odnosu sa tuženikom i to kao jamac-platac po Ugovoru o kreditu broj: 011-24400132 od 08.12.2011., da je tuženiku u svrhu osiguranja naplate predmetnog potraživanja predao jednu običnu zadužnicu kao jamac-platac potvrđenu od strane javnog bilježnika sukladno odredbama Ovršnog zakona, a sukladno čl. 3. Dodatka br. 1/2012. Ugovora o kreditu br. 011-24400132 od 30.11.2012., da tužitelj nije dokazao da je tražbina na bilo koji način prestala, da u postupku nije utvrđeno da je potraživanje tuženika zastarjelo, ostaje za utvrditi da nisu ispunjeni uvjeti iz čl. 50. st. 1. toč. 7., 9. i 11 OZ-a, te je stoga valjalo tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti i odlučiti kao pod točkom I. izreke ove presude.

19. Tužitelj opreza radi osporava i valjanost eventualnog ugovora na kojem tuženik zasniva svoju tražbinu, kao i valjanost predmetne Zaduznice, međutim činjenično ne konkretizira iz kojeg bi razloga predmetni Ugovor o kreditu broj: 011-24400132 od 08.12.2011. i predmetna Zaduznica bili ništetni. Sukladno čl. 327. st. 1. ZOO-a sud pazi na ništetnost ugovora odnosno ovršne isprave po službenoj dužnosti, međutim, nije ovlašten ocjenjivati ništetnost ugovora i zadužnice iz razloga na koji se stranke tijekom postupka nisu pozivale niti su ga isticale, odnosno sud ne može odlučivati o ništetnosti ugovora i zadužnice izvan okvira činjenica iznesenih od strane stranke koja se poziva na ništetnost (tako i VSRH Rev 785/2023 od 30. siječnja 2024.). Polazeći od navedenog, sud ocjenjuje da su navedeni Ugovor o kreditu i Zaduznica valjani u cijelosti, odnosno nisu protivni prisilnim propisima i moralu društva. Zaključivanje ugovora o kreditu kojim je tuženik kao banka odobrio kredit trgovačkom

društvu Gorup d.o.o. u kojem je tužitelj sudjelovao kao ovlaštena osoba za zastupanje trgovačkog društva i kao jamac-platac u cijelosti je dopušteno i u biti na taj način stranke iscrpljuju svoja prava na slobodu uređivanja obveznih odnosa (čl. 2. ZOO-a), kao što je i osiguravanje potraživanja od strane tuženika uzimanjem zadužnice kao instrumenta osiguranja potraživanja iz Ugovora o kreditu u cijelosti dopušteno.

20. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a. Tuženiku je priznat trošak za zastupanje po punomoćniku odvjetniku, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23; dalje u tekstu Tarifa), a imajući u vidu troškovnik tuženika, kao i vrijednost predmeta spora (5.000,00 eur). Tako mu je priznat trošak zastupanja na ročištima 10.09.2024., 03.03.2025. i 10.03.2026. u iznosu od po 100 bodova svako (Tbr. 9/1 Tarife), odnosno ukupno 300 bodova, što uz vrijednost 1 boda od 2,00 eur (Tbr. 54 Tarife) daje iznos od 600,00 eur, a uz uvećanje za 25 % PDV-a (Tbr. 46 Tarife) daje iznos od 750,00 eur, te je stoga odlučeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

U Zagrebu, 24. travnja 2026.

Sudac:
Nevenka Božinović Čupin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda županijskom sudu.

DNA:

- pun. tužitelja uz nalog za plaćanje sudske pristojbe na presudu u iznosu od 96,45 eur
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30887-18432**

Kontrolni broj: **0774f-2abcd-a456c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.